

Virus med našimi voditelji

Okužba angleškega premiera Borisa Johnsona s koronavirusom je svarilo vsem voditeljem, da nihče ni varen. Svarilo tudi našim politikom, ki so kot drugi tudi dolgo podcenjevali dogajanje. To se je, denimo, zgodilo prejšnji vladi Marjana Šarca, katere premier je januarja odstopil, padla vlada pa potem z nacionalnim institutom za javno zdravje sadila rožice, kako ni nevarnosti in niso potrebni posebni ukrepi za širjenje epidemije, ko se naši ljudje vračajo iz smučanj v Italiji in Avstriji.

Zdravniki so svarili, ne Zgaga

A zavozila ni le tista vlada in NIJZ. Številne po svetu so. Na izpitu pa so padli tudi mediji. Tudi naši. Čuvarji javnega dobra pred neodgovornostjo in zlorabami oblasti, z nekaj redkimi izjemami, niso nič opozarjali pred kapitalno napačno smerjo, čeprav so izkušnje in podatki iz Kitajske jasno govorili.

Izjema so bili pri nas zdravniki, ki so se preko zdravniške zbornice in družabnih omrežij celo javno uprli politiki prejšnje vlade, ki je bila, da gre za nepomembno gripico in da

ni panike. V medijih so zdravniško zbornico zaradi tega kritizirali. A le do prvih okužb in mrtvih. Potem so jih začeli kriviti, ker so ravnali kot je zahtevala vlada in NIJZ in so do prvih znakov okužbe hodili v službe in s tem okužili bolnike in starostnike v domovih starejših.

Podobno se je dogajalo v drugih državah. Tudi v ZDA in Veliki Britaniji, kjer so vlade nekaj časa ravnale podobno.

Prevzem oblasti Janeza Janše je bil pri nas dvojni šok. Zavladal je desna sredina s stranko, ki je dobila zadnje volitve in to z Janšo, ki je sposoben učinkovito voditi državo. S sliko z maskami na prvi seji vlade, z imenovanjem Jelka Kacina za govornika in opozorili o povsem praznih skladiščih zaščitne opreme celo za zdravnike, ko nam grozi katastrofa, pa je vlada poskrbela še za drugi šok med ljudmi.

Medijih so jih takoj močno kritizirali. A ravnala je vlada povsem prav in kvečjemu še preblago.

Precej slaboumne kritike medijev čez Janševo vlado, ki jih čez prejšnjo vlado, ko je državo vodila v povsem napačno smer, ni bilo, so posledica strankarske pristranskosti medijev, ki je pri nas hujša kot na Madžarskem, le da v drugo smer. Levica obvladuje skoraj vse kar leze in gre.

To kažejo tudi nenavadno glasne reakcije levih novinarskih organizacij in medijev zadnje dni, ker neznanci menda grozijo ostremu borcu proti Janezu Janši, soavtorju peticije 571 in nekoliko prikriteму soavtorju finskega dokumentarca Resnica o Patria Blažu Zgagi.

Dokumentarec se je pokazal za precejšen flop. Sodstvo je ugotovilo, da so denar dobili čisto drugi.

Zgaga pa je tipičen primer novinarja, ki poskuša vso kariero sistematično diskreditirati Janšo. Neke vrste Dejan Karba na kvadrat. To je v demokratičnih državah dopustno. A prav pa je, da se ve, za kaj gre.

Vse grožnje pa je treba obsoditi. Tudi grožnje Zgagi.

A mediji morajo tudi imeti enake vatre. Tu so pa hude težave.

Ko se je na levičarskih protestih pred izgubo oblasti javno vpilo, da je treba ubiti Janšo, ki je prevzemal oblast, se večini medijev o tem ni zdelo vredno obvestiti javnosti, pa čeprav je posredovala celo policija. Več dni so molčali o tem, čeprav so z dogodka poročali.

Zgago pa zdaj na vso moč branijo pred anonimneži, ki mu – tako trdi – grozijo. Zdaj je to nenadoma pomembno, če se grozi.

To niso enaki vatli. Je pa različna reakcija na javno vpitje k uboju voditelja in na anonimne grožnje ostremu kritiku tega politika, znak povsem očitne strankarske pristranskosti novinarjev, ki je posledica dolgotrajnega lastniškega in uredniškega vpliva na medije.

Številni tiskani mediji so povrh v hudih poslovnih težavah zaradi dramatičnega izgubljanja bralcev, zaradi česar so jih doletela ostra odpuščanja že pred krizo, ki zdaj šele prihaja.

Bolj zmerni v medijih so ocenjevali, da le umetniški vtis nove vlade ni bil najboljši. A dejansko vprašanje sploh ni bilo, kakšen je bil umetniški vtis. Umetniški vtis prejšnje vlade v medijih, ki jih je obvladovala, je bil lahko odličen, a posledica tistega super vtisa so bile okužbe po domovih za ostarele in bolnišnicah, ker oblasti niso zahtevale, da morajo tisti, ki so se vrnili iz smučanja v Italiji, nositi vsaj maske, če ne celo ostali doma. In posledica so krste.

To je umetniški vtis prejšnje vlade, ki ga mediji hvalijo.

Umetniški vtis krst

Še celo tega nam v preteklosti niso naravnost povedali, da mask, ki bi jih morali nositi vsi, sploh ni in tudi niso sprožili hitrih nakupov in produkcije.

Kot da molk in prikrivanje karkoli reši.

Takrat so nam politiki in mediji govorili, da bi bilo predrago, če bi vsi dopustniki morali teden ali dva ostati doma in če Italijani ne bi prihajali na koncert v Ljubljano. Ki je bil zadnji trenutek odpovedan.

Zdaj moramo biti doma skoraj vsi. In ne bo le teden ali dva. Ni pa to doletelo le nas. Večji del Evrope je.

Marsikje je še huje.

Dobrega umetniškega vtisa v položaju, v katerem smo bili, ko je oblast prevzela vlada Janeza Janše, ni bilo smiselno ustvarjati.

Položaj je bil brutalen in boleč in je tak še in bo še. Spreminja se nam prihodnost in to krepko na slabše. Tega nihče noče slišati.

A vlada mora slišati in mora ukrepati.

Ne gre, skratka, za to, kakšen bo umetniški vtis. Za to gre, ali bo oblasti in skupnosti uspelo doseči cilj, da bi ustavili hitro širjenje virusa po državi, ki lahko sesuje zdravstveni sistem kot ga je v Lombardiji in Španiji, v ZDA pa so tik pred tem.

Edini, ki jim je res uspelo, pa so doslej bili Kitajci, a z drakonskimi ukrepi, ki jih v Evropi in Sloveniji nismo sposobni. Tu ne bomo varili vrat stolpnic in malo verjetno je, da bi zdravniško osebje kar pristalo, da se jim obrije glave, ker zaščitna oprema potem nekoliko bolje deluje.

Čas bo pokazal, koliko je novi vladi uspelo širjenje okužbe vsaj upočasniti. Več časa zaradi počasnejšega širjenja pomeni, da se bo lahko zdravstveni sistem bolje pripravil in bo manj mrtvih med okuženimi in drugimi. Manj krst.

Na okužbo britanskega premiera Borisa Johnsona s koronavirusom se je nekaj britanskih medijev na naslovnica odzvalo z ugotovitvami, da se vrh vlade ni držal lastnih navodil, kako preprečevati širjenje virusa in je zaradi tega premier skupaj

z ministrom za zdravjem in glavnim svetovalcem za boj proti epidemiji končal v izolaciji. Johnsonova prvotna politika je bila, da bo državo kontrolirano prekužil na hitro, brez posebnih ukrepov, razen varovanja starejših. Še podzemne železnice ni ustavil in javnih prireditev.

Po podatkih, kaj se dogaja v Lombardiji, pa si je premislil, ko se je okužba po Veliki Britaniji že hitro širila. Okužba premiera, ki je še malo prej govoril v parlamentu, odpira dileme, kako zagotoviti vladanje, če se zaplete tudi v Sloveniji. Naša ureditev možnosti, da bi se več politikov hkrati okužilo, le delno upošteva. V vladi je to urejeno iz časov, ko je za rakom zbolel Janez Drnovšek. Položaj premiera v sili prevzame namestnik.

V državnem zboru pa ni rezervnega scenarija, če bi moralo kup poslancev v izolacijo ali na respiratorje, ker bi jim odpovedala pljuča.

Že prihodnji teden bo DZ odločal o milijardnem paketu pomoči za ljudi, ki so ostali brez vseh zaslužkov in so v velikih težavah. Pa še več takšnih odločanj bo v prihodnjih mesecih. Če večje število poslancev zboli, lahko to onemogoči sprejem zakonov.

Ureditev je takšna, da je morala v preteklosti poslanka Iva Dimic (NSi) z napornih zdravljenj rakastega obolenja v državni zbor glasovat. Ni možnosti nadomeščanj. To so poskušali lani z dogovori med vsemi strankami v DZ popraviti s spremembo zakona o poslancih, a so se temu odrekli zaradi kritik, da bodo s temi spremembami predstavniki ljudstva dobili preveč dodatnih drobnih privilegijev.

A, ko gre za nadomeščanje bolnih in okuženih, je velika škoda, da so se z leve ustrašili in potem vsi skupaj niso vztrajali.

Pri glasovanjih je lahko že zdaj pomemben vsak poslanec, še posebej pri ukrepih, pri katerih bo potrebna dvotretjinska večina, kot je recimo o rabi člena, ki bi vojski omogočil, da bi policiji pomagala čisto na meji ustaviti prihode migrantov iz daljnih držav, ki se tudi še v teh časih še množično tihotapijo čez mejo. Prihodi so tudi oblika, kako se jih druge države na Balkanu poskušajo znebiti.

Ko se Velenje boji Dragiča

Notranji minister **Aleš Hojs** (SDS) ima že brez bolezni, ki bi lahko otežila doseganje dvotretjinske večine, težave z levico v državnem zboru, ki nasprotuje pomoči vojske na meji s Hrvaško, ker menijo, da ni potrebno nič zaostrovati, ko gre za tihotapljenja migrantov iz Maroka, Afganistana in podobnih držav. Najostreje proti je Levica **Luke Meseca**. Ostali košarice Hojsu povsem dokončno še niso povsem pokazali.

Ravnanje opozicije ni najbolj razumno. Časi so dejansko izredni.

Srbija ni bila pripravljena sprejeti vrnitve niti lastnih državljanov iz EU, ki so zaradi tega za nekaj časa obstali v Sloveniji, dokler premier Janez Janša (SDS) ni dosegel dogovora s predsednikom hrvaške vlade **Andrejem Plenkovičem** in srbskim predsednikom **Aleksandrom Vučićem** in so le lahko odšli domov. Tam pa v karanteno.

Podobno se je zadnje dni zapletlo tudi pri nas, ko je vlada v hotel Paka v Velenju, ki so ga odstopili kitajski lastniki Gorenja, pripeljala Zorana Dragiča in še vrsto naših državljanov iz Španije in je v občini, ki jo politično obvladuje SD, nastal pravi manjši revolt, da nočejo rojakov v karanteni v svojem mestu. To ni bilo le zaradi tega, ker vlada v naglici o vsem ni takoj obvestila občanarjev. Ljudje so ustrašili. Bolezen je nevarna. In med tistimi, ki so se vrnili iz Španije, so tudi kužni, se je hitro pokazalo.

Problem levice je, da enakega problema ne opazi, ko gre za nezakonito prehajanje meje, kar enako ogroža ljudi na nekem drugem koncu države in policiste, ki morajo posredovati. Tam ni nobenega obveščanja. Povrh pa za te ekonomske migrante sploh ni jasno, kam so namenjeni.

V Velenje?

Evrope, ki smo jo poznali zdaj pač več ni in je nekaj časa ne bo.

Opozicija bi morala razmisliti, ali ne bi bilo morda le modro pomagati vladi, da naredi, kar je prav. Samo vojska celo ne bo dovolj.

Čaka nas hud čas. In samo upamo lahko, da bo oblast učinkovito delovala in da je ne bodo ustavili neumni strankarski spopadi za ideološke senco ali virus.

Ker ceno bomo plačali vsi ljudje v skupnosti. S krstami.

Dilema je le, koliko jih bo in kakšne vse bodo še druge grozne posledice.